

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 10C/249/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1511210713
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Purgat Martinusová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2013:1511210713.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V v pred sudkyňou JUDr. Alenou Martinusovou, v právnej veci navrhovateľa: J. W., nar. XX.X. XXXX, bytom Q., Q. 20, zast. advokátom: JUDr. Dušanom Mikulášom, AK Bratislava, Nejedlého 12, proti odporcovi: Slovenská republika, zast. Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Štúrova 2, o zaplatenie náhrady škody 586,94 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 586,94 € a trovy konania v sume 228,35 €, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným súdu dňa 25. 05. 2011 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu k zaplateniu sumy 586,94 € titulom náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom, predstavujúcej trovy právneho zastúpenia v trestnom konaní. Návrh odôvodnil tým, že prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V podal na navrhovateľa obžalobu pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Následne Okresný súd Bratislava V v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. 2T 149/2010 vydal trestný rozkaz dňa 14.10.2010, ktorým uznal navrhovateľa vinného pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. V dôsledku podaného odporu voči trestnému rozkazu bol navrhovateľ opätovne rozsudkom Okresného súdu Bratislava V č. k. 2T 149/10 zo dňa 23.11.2010 uznaný za vinného a odsúdený k zaplateniu peňažného trestu. Po podaní odvolania proti tomuto rozsudku Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 3To 5/2011 zo dňa 05.02.2011 navrhovateľa oslobodil spod obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom. Na tomto základe si navrhovateľ uplatňuje náhradu škody.

Odporca s návrhom nesúhlasil, uplatňovaný nárok neuznal. Poukázal na to, že navrhovateľ nepreukázal existenciu nezákonného rozhodnutia vydaného odporcom, ani neodôvodnil, v čom vidí nesprávny úradný postup a teda nie sú splnené podmienky v zmysle § 5 ods. 1 Zák. č. 514/2003 Zb.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom osôb zúčastnených na konaní, oboznámením so žiadosťou navrhovateľa o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom, stanoviskom odporcu k tejto žiadosti, uznesením o vznesení obvinenia zo dňa 14.09.2006, zápisnicou o konaní o dohode o vine a treste, obžalobu zo dňa 01.10.2010, trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V č. k. 2T 149/2010-65, rozsudkom Okresného súdu Bratislava V č. k. 2T 149/2010-92, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3To 5/2011, príjmovými pokladničnými dokladmi, faktúrou č. XXXX/XXX a rozsudkom zo dňa 03.10.2011, návrh zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by odporca ako orgán štátu konal v rozpore so zákonom pri vznesení obžaloby voči navrhovateľovi, taktiež nepreukázal, že by niektoré z rozhodnutí vydaných v trestnom konaní bolo zrušené pre nezákonnosť, a ako už bolo vyššie uvedené nešpecifikoval konkrétne v čom vidí nesprávny úradný postup odporcu, súd preto jeho návrh ako nedôvodný zamietol. Z dôvodu, že nebol preukázaný prvý predpoklad pre vznik zodpovednosti a to protiprávne konanie, teda nezákonné rozhodnutie odporcu,

vydané v rozpore s právnym poriadkom, súd už neskúmal ďalšie predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu a nezaoberal sa ani výškou uplatnenej náhrady škody.

Tento rozsudok napadol odvolaním navrhovateľ, ktorý žiadal rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Poukázal na to, že orgán prokuratúry je oprávnený už v prípravnom konaní zastaviť trestné stíhanie po podaní obvinenia a napriek tomu, že prokurátor bol upozorňovaný právnym zástupcom navrhovateľa, že pri predmetnom skutku môže ísť maximálne o priestupok, podal na navrhovateľa obžalobu. Uviedol, že v dôsledku efektívnej obrany obhajcu navrhovateľa bol navrhovateľ spod obžaloby oslobodený.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa žiadal rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd v Bratislave uznesením č. 9Co 71/2012 zo dňa 25.07.2013 prvostupňový rozsudok zrušil. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že síce súd prvého stupňa správne na daný prípad aplikoval zákon č. 514/2003 Zb, nevyvodil však z neho správny právny záver o absencii nezákonnosti rozhodnutia, pretože nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Poukázal na to, že rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti začatia, vedenia trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Uviedol, že úlohou súdu bude skúmať ďalšiu podmienku pre priznanie náhrady a to či za úkony právnej pomoci poskytnuté obhajcom navrhovateľa navrhovateľ vyplatil a či boli aj skutočne vykonané.

Súd doplnil dokazovanie opätovným vypočutím navrhovateľa, odporcu, oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu Bratislava V, č. k. 2T 149/2010, v zmysle intencií odvolacieho rozhodnutia a zistil tento skutkový stav:

Uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. ČVS: ORP-728/1-OVK-B5-2006 zo dňa 14.09.2006 bolo voči navrhovateľovi vznesené obvinenie pre zločin lúpeže, ktorý skutok bol v rámci prípravného konania prekvalifikovaný na prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Odporca dňa 01.10.2010 podal na navrhovateľa obžalobu pre prečin výtržníctva. Navrhovateľ v konaní o dohode o vine a treste odmietol túto dohodu uzavrieť. Okresný súd rozsudkom č. k. 2T 149/2010-92 zo dňa 23.11.2010 uznal navrhovateľa vinným z prečinu výtržníctva a odsúdil ho k peňažnému trestu 250,- €. Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie. Krajský súd v Bratislave, rozsudkom č. k. 3TO 5/2011 zo dňa 15.02.2011, prvostupňový rozsudok zrušil a navrhovateľa spod obžaloby oslobodil, pretože skutok nie je trestným činom. V trestnom konaní bol navrhovateľ od 21.09.2010 zastúpený advokátom JUDr. Dušanom Mikulášom, ktorému navrhovateľ zaplatil trovy právneho zastúpenia v sume 586,94 €. Doklad o zaplatení je založený v spise na č. I. 30. Po oboznámení sa s obsahom spisu Okresného súdu Bratislava V, č. k. 2T 149/2010 súd zistil, že právny zástupca navrhovateľa v trestnom konaní skutočne fakturované úkony právnej služby vykonal. Podľa § 3 ods. 1 písm. a) a d) Zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci okrem tretej časti tohto zákona pri výkone verejnej moci nezákonným, nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa ustanovenia § 6 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 Zák. č. 514/2003 Z. z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ak nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadost“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 15 ods. 2 Zák. č. 514/2003 Z. z., ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky žiadosti zostávajú zachované.

Navrhovateľ požiadal odporcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorú doručil Generálnej prokuratúre SR dňa 22.03.2011, teda odporcovi. Odporca nárok navrhovateľa v liste zo dňa 13.05.2011 vyhodnotil ako nedôvodný s poukazom na to, že prokurátor na základe výsledkov vyšetrovania mal dôvod na postup podľa § 234 ods. 1 Tr. por. k podaniu obžaloby, teda nestotožňuje sa s navrhovateľom, že v tomto úkone možno vidieť nezákonný úradný postup. Podporne odporca vo svojej odpovedi poukázal na skutočnosť, že takýto postup prokurátora bol zákonný, keď na základe podanej obžaloby súd vo veci konal a vo veci rozhodol. Odporca považuje postup prokurátora za zákonný a správny, pričom navrhovateľ nešpecifikoval, v ktorom konaní, úkone sa mal odporca dopustiť nesprávneho úradného postupu.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 písm. a) zák. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím a podľa ust. § 3 ods. 1 úradným postupom. Právo na náhradu škody majú tí, ktorí boli účastníkmi tohto konania a boli poškodení nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je objektívna zodpovednosť, existuje teda bez ohľadu na zavinenie a nemožno sa jej zbaviť. Je založená na súčasnom splnení troch podmienok: 1. nezákonné rozhodnutie štátneho orgánu resp. nesprávny úradný postup, 2. vznik škody a 3. príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Prvým predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu je teda existencia nezákonného rozhodnutia resp. nesprávneho úradného postupu. Tento predpoklad je splnený s poukazom na ust. § 6 ods. 1 cit. zákona, ak bolo príslušné rozhodnutie zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom, alebo ak došlo k nesprávne úradnému postupu. V prípade nesprávneho úradného postupu môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci štátneho orgánu, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi normami pre jeho konanie alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Nesprávny úradný postup musí byť teda konkrétny, špecifikovaný postup, presne pomenovaná činnosť, ktorá bola v rozpore s ustanoveniami toho ktorého zákona.

Navrhovateľ sa v konaní domáhal náhrady škody s poukazom na nezákonnosť rozhodnutia vyšetrovateľa o trestnom stíhaní navrhovateľa a obvinení, pričom pochybenie vidí v činnosti prokurátora, ktorý podal obžalobu.

V zmysle § 4 ods. 1 písm. a) bod 1 Zák. č. 514/2003 Z. z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní ak tento zákon neustanovuje inak. V zmysle § 4 ods. 1 písm. b), tohto zákona koná vo veci náhrady škody Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán Policajného zboru. V zmysle § 4 ods. 1 písm. f), tohto zákona koná vo veci náhrady škody Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu, v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní. V zmysle § 4 ods. 1 písm. 1, tohto zákona koná vo veci náhrady škody orgán príslušný podľa písm. a) až j), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku, § 15, ak ku škode v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do spôsobilosti viacerých orgánov verejnej moci, ako žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal ako prvý. Orgány činné v trestnom konaní sú prokurátor a policajť /§ 10 ods. 1 Trestného poriadku/. Policajtom sa rozumie na účely tohto zákona aj vyšetrovateľ policajného zboru. Trestné stíhanie sa začne vydaním uznesenia, ktoré policajť doručí prokurátorovi najneskôr do 48 hodín /§ 199 ods. 1, veta druhá a šiesta Trestného poriadku/. Ak je po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, policajť bez meškania vydá uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré doručí najneskôr do 48 hodín prokurátorovi. Po skončení vyšetrovania predloží policajť spis prokurátorovi s návrhom na podanie obžaloby alebo a iné rozhodnutie. Dozor nad dodržiavaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní vykonáva prokurátor. Pri výkone tohto dozoru je prokurátor oprávnený:

a/ dávať záväzné pokyny na vyšetrovanie a určovať lehoty na ich vybavenie,

b/ vyžadovať od policajta spisy, dokument, materiály a správy o stave konania vo veciach, v ktorých bolo začaté trestné stíhanie, na zistenie, či policajť začal včas trestné stíhanie a riadne v ňom postupuje

c/ zúčastniť sa na vykonávacích úkonoch policajta, osobne vykonávať jednotlivý úkon alebo aj celé vyšetrovanie a vydať rozhodnutie v ktorejkoľvek veci

d/ vrátiť vec policajtovi na doplnenie vyšetrovania s pokynmi

e/ zrušiť nezákonné alebo neopodstatnené rozhodnutia policajta, ktoré môže nahradiť vlastnými rozhodnutiami

f/ odňať vec policajtovi

Je teda zrejmé, že na úseku trestného konania, ktorý začína vydaním uznesenia o začatí trestného stíhania a je zavŕšený podaním obžaloby, vykonávajú spôsobnosť tak vyšetrovateľ Policajného zboru, ako aj prokurátor. Vo veci náhrady škody spôsobenej v tomto úseku trestného konania orgánom verejnej moci preto ako orgán konajúci v mene štátu prichádza do úvahy tak Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky /keď berieme v úvahu vydanie uznesenia o vznesení obvinenia/ ako aj Generálna prokuratúra Slovenskej republiky.

Orgány činné v trestnom konaní, teda i odporca je zo zákona oprávnený vyhodnotiť zistené skutočnosti a právne ich kvalifikovať, či sú splnené podmienky pre začatie trestného konania, vznesenia obvinenia, podania obžaloby. Skutočnosť, či bolo začaté trestné stíhanie na základe dostatočne zistených rozhodujúcich skutočností, či orgány činné v trestnom konaní zistené skutočnosti posudzovali iba z hľadiska podozrenia zo spáchania trestného činu, je výlučne v právomoci týchto orgánov a tieto otázky, ako i posudzovanie, či v trestnom konaní mali orgány dostatočne preukázaný skutkový stav nemôže posudzovať občianskoprávny súd v tomto konaní.

Súd bol toho názoru, že ak tieto orgány a teda i odporca v lehotách určených zákonom a v súlade s právnymi predpismi posudzovali zistené skutočnosti určeným spôsobom, ich rozhodnutia neboli zrušené ako nezákonné, nie je možné takýto postup v danom prípade považovať za nesprávny úradný postup. Vznesenie obvinenia, ktoré v tomto prípade nevyústilo v právoplatný odsudzujúci rozsudok, nemožno považovať za nezákonné a rovnako ani vznesenie obžaloby.

Z rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3To 5/2011 zo dňa 15.02.2011 je nesporné, že navrhovateľ bol spod obžaloby oslobodený, pretože skutok nebol trestným činom, mohol nanajvyš napĺňať znaky priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zák. o priestupkoch, proti občianskemu spolužitiu a keďže skutok sa stal 04.09.2006, podľa § 20 zák. o priestupkoch tento nemožno už prejednať, pretože od jeho spáchania uplynuli 2 roky.

Krajský súd v tomto rozsudku okrem iného tiež konštatoval, že bezpečne bolo preukázané, že ku konfliktu došlo a keďže sa skutok stal v hlbokú nočnú hodinu, sa na mieste činu nenachádzal nik iný, odvolací súd zvažoval, ktorej verzii popísaného priebehu skutku sa prikloní. Krajský súd sa priklonil k podpísaniu incidentu navrhovateľom ako obžalovaným a jeho konanie posúdil ako konanie majúce nanajvyš znaky priestupku.

Navrhovateľ sa návrhom domáhal náhrady škody predstavujúcej uhradené trovy právneho zastúpenia jeho obhajcovi v predmetnom konaní v dôsledku nesprávneho úradného postupu odporcu, tento však žiadnym spôsobom nešpecifikoval. Vo svojej výpovedi sa odvolával na to, že prokurátora už v rámci konania o dohode o vine a treste upozorňovala, že konanie navrhovateľa nie je trestným činom. Navrhovateľ mal riadne odôvodniť v čom vidí nesprávny úradný postup odporcu, avšak v tomto smere dôkazné bremeno neunesol. Nie je vecou súdu vykonávať nad rámec dôkazy a dedukovať z výpovede navrhovateľa, v čom vidí navrhovateľ nesprávny úradný postup odporcu.

Navrhovateľ síce nekonkretizoval aké rozhodnutie odporcu malo byť nezákonné, ktoré by založilo splnenie podmienky pre uplatnenie a následne priznanie náhrady škody v zmysle zák. č. 514/2003 Zb. v platnom znení avšak z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu 9Co 71/2012 súdu je tiež zrejmé, že rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti začatia, vedenia trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania a to skončilo oslobodením navrhovateľa spod obžaloby.

Z dôvodu, že bol preukázaný prvý predpoklad pre vznik zodpovednosti, teda nezákonné rozhodnutie odporcu (vznesenie obvinenia), vydané v rozpore s právnym poriadkom, súd skúmal ďalšie predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu a zaoberal sa výškou uplatnenej náhrady škody a p r e d p o k l a d m v z n i k u z o d p o v e d n o s t i:

Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je založená na výlučne objektívnom základe. To znamená, že musia byť vždy dané tri základné objektívne predpoklady na vzniku zodpovednosti. Tými v danom prípade sú:

1. nezákonné rozhodnutie

Prvým predpokladom je, že skutočne došlo k vykonaniu aktu, ktorý je nezákonný resp., že postup orgánu bol neprávny. Zákon nedefinuje jednoznačne, čo sa rozumie pod pojmom nezákonné rozhodnutie. Pod rozhodnutím treba rozumieť individuálny právny akt, ktorý je vydaný v občianskom súdnom konaní, v správnom konaní alebo v trestnom konaní, výrokom ktorého štátny orgán rozhoduje o právach a povinnostiach subjektu práva. Nezákonné je rozhodnutie vtedy, pokiaľ odporuje objektívnemu právu.

Pokiaľ sa účastník konania chce úspešne domôcť náhrady škody podľa zákona č. 58/1969 aj 514/2003 Z. z., takéto rozhodnutie musí však byť zmenené alebo zrušené.

Rozhodnutie o vznesení obvinenia je nezákonné s poukazom na výsledok trestného konania, že navrhovateľ bol oslobodený spod obžaloby.

2. vznik škody

Škoda môže byť spôsobená materiálna alebo môže ísť aj o škodu na zdraví a živote alebo aj o nemajetkovú ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Podľa charakteru škody sa potom aplikuje postup v súvislosti s realizáciou jej náhrady.

3. príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vznikom škody

Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vzniká len vtedy, pokiaľ takéto nezákonné rozhodnutie bolo príčinou vzniku škody. V opačnom prípade táto zodpovednosť nevzniká.

O vzťah príčinnej súvislosti sa jedná, ak vznikne škoda následkom nezákonného rozhodnutia, v danom prípade o väzbe, a škoda je vo vzájomnom pomere príčiny a následku, a tiež, ak je preukázané, že nebyť takéhoto nezákonného rozhodnutia, ku škode by nedošlo. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Príčinou škody môže byť len tá okolnosť, bez ktorej existencie by škodný následok nevznikol.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že zodpovednosť za vznik škody spôsobenej pri výkone verejnej moci je objektívna. Preukázanie troch objektívnych predpokladov vzniku takejto zodpovednosti je na poškodenom. Vzhľadom na znenie druhej vety ustanovenia § 3 citovaného zákona, podľa ktorého zodpovednosti sa nemožno zbaviť, liberácia neprichádza do úvahy. Ide o tzv. absolútnu objektívnu zodpovednosť.

Za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci zodpovedajú:

- štát

- územné samosprávne celky.

Pokiaľ ide o zodpovednosť štátu, tak štát zodpovedá za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. (§ 3)

Podľa § 5 ods. 1 cit. zák., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 1 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, vyhláška upravuje spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhradu za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom na základe dohody alebo ustanovenia na to oprávneným orgánom. Podľa § 1 ods. 2, odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a jeho klientom. Ak nedôjde k dohode na určenie odmeny advokáta sa použijú ustanovenia tejto vyhlášky o tarifnej odmene.

Právna pomoc bola poskytnutá na základe udeleného plnomocenstva. Advokát vyfakturoval navrhovateľovi faktúrou zo dňa 21.02.2011 odmenu za tieto úkony právnej pomoci v celkovej sume 586,94 €, podľa vyhlášky 655/2004 Zb. v platnom znení §12 ods. 3 písm. b):

1. príprava a prevzatie právneho zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a, vyhlášky).... 90,17 € + režijný paušál 7,21 €

2. účasť na konaní o dohode o vine a treste 23.9.2010 90,17 € + režijný paušál 7,21 €

3. odpor proti Trestnému rozkazu 90,17 € + režijný paušál 7,21 €

4. účasť na hlavnom pojednávaní. 23.11.2010..... 90,17 € + režijný paušál 7,21 €

5. odvolanie proti rozsudku..... 90,17 € + režijný paušál 7,21 €

6. účasť na verejnom zasadnutí na Krajskom súde..... 92,63 € + režijný paušál 7,41 €

Navrhovateľ túto odmenu advokáta vyplatil dňa 27.10.2010 v sume 400 € a dňa 21.02.2011 v sume 200 €, čím mu vznikla škoda priamo súvisiaca s trestným konaním a nezákonným rozhodnutím s poukazom na ustálenú judikatúru a rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 1Cdo 64/2008, 4Cdo 183/2009 a 4 M Cdo 15/2009. Súd skúmal i existenciu ďalšej podmienky na náhradu škody a to príčinnú súvislosť medzi vzniknutou škodou a nezákonným rozhodnutím.

Príčinná súvislosť (kauzálny nexus) je podstatným prvkom zodpovednostnej skutkovej podstaty. Vyžaduje sa, aby protiprávne konanie (delikt, nezákonné rozhodnutie, nesprávny úradný postup) a vznik škody boli v logickom slede (nexus = spojenie, súvislosť, sled), teda, aby protiprávne konanie bolo

príčinou a vznik škody vrátane jej rozsahu následkom tejto príčiny. Príčinou vzniku škody môže byť len také konanie (alebo opomenutie), bez ktorého by škodný následok nevznikol. V danej veci súd ustálil, že príčinná súvislosť je daná, nakoľko v prípade, že by vec bola dôkladne prešetrená a nebolo by vznesené voči navrhovateľovi obvinenie, nebola by škoda vznikla v súvislosti s vykonanými právnymi úkonmi advokáta navrhovateľa v trestnom konaní.

S poukazom na závery odvolacieho súdu, podľa ktorého nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, súd posúdil návrh ako dôvodný a vyhovel mu tak ako je vo výroku rozsudku uvedené.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a navrhovateľovi ktorý bol v konaní úspešný by priznal právo na náhradu trov konania, a priznal mu trovy právneho zastúpenia úkony právnej pomoci, keď hodnota úkonu vyčíslená zo sumy 586,94 € predstavuje sumu 38,18 € nasledovne:

1/ príprava a prevzatie veci á 38,18 € + 7,41 € režijný paušál

2/ podanie návrhu á 38,18 € + 7,41 € režijný paušál

3/ účasť na pojednávaní dňa 3.10.2011 a 38,18 € + 7,41 € režijný paušál

4/ odvolanie proti rozsudku á 38,18 € + 7,41 € režijný paušál

5/ účasť na pojednávaní dňa 13.11.2013 á 38,18 € + 7,81 € režijný paušál

v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Zb. v platnom znení. Celkom tak priznal trovy právneho zastúpenia v sume 228,35 €.

Podľa § 149 O. s. p. sa odmena trov právneho zastúpenia platí advokátovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, v dvoch vyhotoveniach, na tunajšom súde.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3/ uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd I. stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/
- musí byť z neho zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované,
- musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie je nevyhnutné odôvodniť dôvodmi uvedenými v ust. § 205 ods. 2 O. s. p.

Odvolanie podlieha poplatkovej povinnosti v rovnakej výške ako sa platí súdny poplatok za návrh a to pod následkom zastavenia konania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.